

Tilfælde vilde kunne undgaa at betale Sags-
 rnsforretninger, saa vil jeg dog bemærke, at naar en
 Person virkelig skylder Noget, saa vil han ikke
 komme til at betale Sagsrnsforretninger, eftersom
 han vil blive indkaldt for Forligskommissionen
 og der kan indgaa Forlig, hvilket er endnu billi-
 gere for ham, end om han skulde lade sig upan-
 tante, ikke at tale om, at det er langt behageli-
 gere for ham. — Vndringsforslaget under Nr. 12,
 der er stillet af mig alene som Mindretal, søger
 at afhjælpe en Ulempe, som jeg tror, at Lovud-
 fæstet, saaledes som det foreligger, lider af. Saale-
 des som Bestemmelserne nu staa i §§ 3 og 4, og
 som de tilbørlig af Udvalgets Flertal tænkes
 at skulle forblive staaende, vil den Fremgangs-
 maade, som en Rekvirent har at følge, blive meget
 vidtløftig for ham. Han skal først indsende sin
 Begjæring, ledsaget af de behørlige Dokumenter, til
 Fogdens Kontor. Hvis nu Fogden ikke er til-
 stede eller er beskæftiget paa anden Maade i det
 Dieblit, da Rekvirenten kommer, og Sagen er no-
 get tvivlsom, saaledes at hans Fuldmægtig ikke
 vil indlade sig paa at afgjøre den paa egen Haand,
 maa altsaa Rekvirenten gaa sin Vej for at komme
 igjen maaske næste Dag og mulig være saa heldig
 at træffe Fogden og kunne faae den foreløbige Kjen-
 delse, der er Tale om i § 3. Derefter skal Re-
 kvirenten sørge for, at Begjæringen kommer Stævne-
 vidnerne ihænde; han maa altsaa se at faae fat i
 Stævningmændene, og naar disse have forsynet
 Stævning for Rekviritus, maa Rekvirenten igjen
 se at faae fat i Stævnevidnerne og derefter i
 Fogden eller Sognefogden; først da er han kommen
 igjennem Preliminariene og kan haabe, at Up-
 pantningen vil gaa sin Gang. Efter det Forslag,
 som jeg har stillet under Nr. 12, vil derimod
 Fremgangsmaaden i meget høi Grad lettes for
 Rekvirenten. Han vil da kun behøve at sende
 sin Begjæring, ledsaget af de fornødne Oplysnin-
 ger og Dokumenter, til Fogden, og forsaavidt
 denne ikke finder, at der er Noget i Veien for
 Forretningens Foretagelse, vil han give denne Be-
 gjæring en Paategning og sende denne Paategning
 til Stævnevidnerne, som da igjen sende den til-
 bage til ham. Rekvirenten vil altsaa ikke behøve
 Andet fra Begyndelsen af end tilstille Fogden
 Begjæringen om Forretningens Foretagelse, led-
 saget af de fornødne Dokumenter; derefter
 kan han forholde sig ganske rolig, idet
 han kan gaa ud fra, at Fogden vil sørge for Re-
 sten, og at Udpantningen vil blive foretaget, for-
 saavidt der ikke indtræder noget Extraordinært.
 Der kan altsaa ikke være Tvivl om, at Rekvirenten
 derved vil blive meget behagelig stillet. Nu vil
 man maaske svare, at derved kastes Byrden paa
 Fogden og hans Kontor; men dertil vil jeg sige,
 at Byrden langt fra i samme Grad vil blive til
 Uleilighed for Fogden og hans Kontor, som den
 vil være for Rekvirenten. Fogden vil for det
 Første altid have en Del officielle Udpantninger,

som han skal lade foretage ved Sognefogden i
 vedkommende Sogn, og han vil ligeledes altid
 staa i Korrespondance og Forbindelse med Stævne-
 vidnerne, saa at det i Almindelighed vil være en
 meget let Sag for Fogden at sende Begjæringen
 om Forretningens Foretagelse til Stævnevidnerne
 med behørlig Instrux. Forsaavidt man vilde be-
 mærke, at dette er en Virksomhed, der ligger uden-
 for den, som ellers paahviler Fogden under private
 Fogdeforretninger, vil jeg dertil svare, at dette
 Lovudfæstet med Hensyn til Udpantningstilfælde —
 og i de allerfleste Udpantningstilfælde vil det netop
 være Fogden, der saaledes ex officio har at sørge
 for, at Udpantningen kan gaa sin Gang — og
 ogsaa med Hensyn til private Udpantningsfore-
 retninger har stillet Forholdet anderledes end med
 Hensyn til Fogdeforretninger i private Sager, idet
 man ligesom forudsætter, at Rekvirenten ikke be-
 høver at være tilstede ved disse Forretninger for
 at give Fogden den Veiledning, som man kan
 fordrø i private Sager. Udpantningsforretninger
 ere altsaa i den Henseende stilledes særegent, og jeg
 kan saaledes ikke indrømme, at der skulde være
 noget Anomalt eller noget mod de almindelige
 Regler Stridende i at give Fogden en noget yder-
 ligere Virksomhed paa egen Haand med Hensyn
 til Udpantningsforretningens Forberedelse, end Til-
 fældet er med Hensyn til andre Fogdeforretninger.
 Jeg tror, at dette i høi Grad vil tjene til at
 lette Fremgangsmaaden ved Udpantningsforretning-
 ger og gjøre Rekvirentens Stilling i alle Hense-
 ender ulige bekvemmere, uden at der selvsjølkelig
 derved paaføres Rekviritus nogen Byrde. Den
 Gnefte, der kan være Tale om, at det skulde gaa
 ud over, er Fogden og hans Kontor. — Jeg
 kommer dernæst til Forslaget under Nr. 14. Det
 var med Hensyn til dette Punkt, at den ærede
 Ordfører bemærkede, at den høitagtede Minister
 havde modsat sig det, og at han endog til en
 vis Grad vilde gjøre Lovens Skæbne afhængig
 af, om en saadan Ændring blev vedtagen.
 Jeg tror, at her i høi Grad er en Misforstaaelse
 tilstede. Vi havde en meget hastig Konferencé
 med den ærede Minister, og jeg tror, at paa dette
 Punkt har den ærede Minister misforstaaet den
 Tanke, der laa til Grund for Forslaget. Det blev
 navnlig bemærket, at den Ordning, som her er
 foreslaaet, vilde forhale Udpantningen, gjøre den
 mere langtrukken, foranledige, at der, forinden Up-
 pantningen foretoges, blev en Procedure og Andet,
 der ikke stemmer med en Udpantnings Karakter;
 men det er temmelig indlysende, at hvad dette
 Forslag gaar ud paa, er kun, at hvis Rekviritus
 har nogen Indsigelse af fremsætte, skal han ikke
 vente i 3 eller 6 Dage med at komme frem der-
 med, men have Lov til at fremsætte den strax.
 Ifølge Lovudfæstets § 7 er Forholdet ordnet saa-
 ledes, at Indsigelsen først kan fremsættes under
 selve Forretningen. Det Vndringsforslag, som
 jeg ønsker, at Thinget skulde vedtage, gaar ud paa,